

li - ca, pa - trząc w two - je o
dich -, kann in dein Au - ge sehn - czy.

42

sf

45

pp

2. Niepewność

Słowa: A. Mickiewicz
Przekład niem.: K. v. Blankensee

Moderato

1 *p* *sf*

Gdy cię nie wi-dzę, nie wzdy-cham, nie pla - cę, nie
Seh' ich dich nicht, nicht seufz' ich, noch wein' ich; er -

[mf]

Fine

5 *f* *fp* *p* *[mf]*

tra - cę zmy - słów, kie - dy cię zo - ba - cę; je - dnak - że gdy cię dłu - go nie o - głą - dam,
- blick' ich dich : stets meiner Herr er - schein' ich; und dennoch, war ich lan - ge von dir fer - ne,

cze - goś mi bra - knie, ko - goś wi - dzieć ża - dam i tę - skniąc, so - bie za - da - je py - ta - nie:
so fehlt mir et - was, sah' ich wen so ger - ne, und sehnsucht - voll frag' ich mich sel - ber trü - be:

czy to jest przy - jaźń? czy to jest ko - cha - nie? czy to jest ko - cha - nie?
sprich, ist das Freund - schaft, o - der ist es Lie - be? o - der ist es Lie - be?

D. s. *al fine*

X Gdy z oczu znikniesz, nie mogę ni razu
W myśli twojego odnowić obrazu;
Jednakże nieraz czuję mimo chęci,
Że on jest zawsze blisko mej pamięci.
I znowu sobie powtarzam pytanie:
Czy to jest przyjaźń? czy to jest kochanie?
Czy to jest kochanie?

Cierpiałem nieraz, nie myślałem wcale,
Abym przed tobą szedł wylewać żale;
Idąc bez celu, nie pilnując drogi,
Sam nie pojmuję, jak w twe zajdę progi.
I wchodząc, sobie zadaję pytanie:
Co tu mię wiodło? przyjaźń czy kochanie?
Przyjaźń czy kochanie?

Dla twego zdrowia życia bym nie skąpił,
Po twą spokojność do piekła bym zstąpił,
Choć śmiałej żądzy nie ma w sercu moim,
Bym był dla ciebie zdrowiem i pokojem.
I znowu sobie powtarzam pytanie:
Czy to jest przyjaźń? czy to jest kochanie?
Czy to jest kochanie?

Kiedy położysz rękę na me dłonie,
Luba mię jakaś spokojność owionie,
Zda się, że lekkim snem zakończę życie;
Lecz mnie przebudza żywsze serca bicie,
Które mi głośno zadaje pytanie:
Czy to jest przyjaźń? czyli to kochanie?
Czyli to kochanie?

Kiedym dla ciebie tę piosenkę składał,
Wiesz czy duch mymi ustami nie władał;
Pełen zdziwienia, sam się nie postrzegłem,
Skąd wziętem myśli, jak na rymy wbiegłem.
I zapisałem na końcu pytanie:
Co mnie natchnęło? przyjaźń czy kochanie?
Przyjaźń czy kochanie?

Schwindst du dem Blick, will oft mir's nicht gelingen,
Dein Bildnis den Gedanken abzuringen;
Und dennoch fühl' ich manchmal wider Willen,
Daß stets es meine Seele wird erfüllen,
Und wieder tu' ich mir die Frage trübe:
Sprich, ist das Freundschaft, oder ist es Liebe?
Oder ist es Liebe?

Ich litt zuweilen; nicht hatt' ich den Willen,
Zu dir zu gehn, mein Leid dir zu enthüllen.
Doch wie ich planlos nicht des Weges achte,
Weiß nicht, was mich an deine Schwelle brachte;
Und überschreitend sie, frag' ich mich trübe:
Was führt hierher mich? Freundschaft oder Liebe?
Freundschaft oder Liebe?

Mein Leben gäb' ich für dein Glück zur Stelle,
Für deine Ruhe dräng' ich bis zur Hölle,
Wiewohl mein Herz den kühnen Wunsch nie dachte,
Wenn ich dein Glück, ich deine Ruhe machte.
Und wieder tu' ich mir die Frage trübe:
Sprich, ist das Freundschaft, oder ist es Liebe?
Oder ist es Liebe?

Wenn deine Hand auf meinem Arme lieget,
Fühl' ich in holde Ruhe mich gewieget,
Mein Leben, scheint's, hat leiser Schlaf geendet;
Doch stärker Herzenschlag mich ihm entwendet
Und macht mich durch die laute Frage trübe:
Sprich, ist das Freundschaft, oder ist es Liebe?
Oder ist es Liebe?

Als ich dies Lied dir schrieb in stiller Stunde,
War Dichtergeist nicht über meinem Munde,
Voll Staunen hab' ich selbst nicht wahrgenommen,
woher Gedanke mir und Reim gekommen,
Und noch zum Schluß schrieb ich die Frage trübe:
Was hat beseelt mich? Freundschaft oder Liebe?
Freundschaft oder Liebe?